

MINISTERUL FINANTELOR PUBLICE
DIRECȚIA GENERALĂ A FINANTELOR PUBLICE
A JUDEȚULUI SUCEAVA

DECIZIA NR. 56

din 03.08.2005

privind soluționarea contestației formulate de S.C.S.R.L. din localitatea, județul Suceava, înregistrată la Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Suceava sub nr.din 30.06.2005

Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Suceava a fost sesizată de Direcția Regională Vamală Iași, prin adresa nr. / 28.06.2005, înregistrată la Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Suceava sub nr. / 30.06.2005, cu privire la contestația formulată de S.C. S.R.L. din localitatea, jud. Suceava.

S.C.S.R.L. contestă măsurile stabilite prin procesul-verbal de control nr./08.06.2005 privind suma de lei vechi, **care în baza art. 5 din Legea nr. 348/2004 privind denominarea monedei naționale, se convertește înlei noi**, reprezentând:

OBLIGAȚIA BUGETARĂ	LEI VECHI	LEI NOI
Taxe vamale
Dobânzi aferente taxelor vamale
Penalități aferente taxelor vamale
Taxă pe valoarea adăugată
Dobânzi aferente taxei pe valoarea adăugată
Penalități aferente taxei pe valoarea adăugată

În continuare, sumele ce fac obiectul contestației formulate de S.C.S.R.L., vor fi exprimate doar în lei noi, denumiți în continuare lei, în baza art. 1 din același act normativ, care stipulează:

(1) La data de 1 iulie 2005, moneda națională a României, leul, va fi denominată astfel încât 10.000 lei vechi, aflați în circulație la această dată, vor fi preschimbați pentru 1 leu nou.

(2) Denominarea reprezintă acțiunea de reducere a valorii nominale a însemnelor monetare.

(3) Leul nou va fi unitatea monetară națională a României, denumită în continuare leu, și se va diviza în 100 de bani.

Contestația a fost depusă în termenul prevăzut de art. 176 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată.

Constatând că în speță sunt întrunite condițiile prevăzute de art. 174 și 178 din

Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Suceava este investită să se pronunțe asupra contestației.

I. S.C.S.R.L. din localitatea, județul Suceava, contestă măsurile stabilite de organele de control din cadrul Direcției Regionale Vamale Iași, prin procesul verbal de control nr. încheiat la data de 08.06.2005, referitor la suma delei.

Contestatoarea precizează că la data de 16.11.2001 a importat din Germania un camion marcași o remorcă cu serie șasiu, an fabricație 1992, cu sarcina maximă autorizată de 24000 kg. Pentru acest produs societatea a obținut scutire de taxe vamale în baza H.G. nr. 244/15.02.2001, procedurile vamale fiind încheiate cu DVI nr./16.11.2001.

Ulterior, importatorul a constatat că nu poate utiliza bunul respectiv și a luat legătura cu furnizorul extern pentru a-l returna, exportatorul refuzând acest lucru. Contestatoarea mai precizează că remorca nu a fost înmatriculată pe S.C.S.R.L., iar, după 5 luni de la import, a vândut bunul S.C.S.R.L. Suceava, înmatricularea bunului făcându-se pe aceasta din urmă.

II. DIRECȚIA REGIONALĂ VAMALĂ IAȘI, prin procesul-verbal de control nr. / 08.06.2005, a stabilit următoarele:

La data de 16.11.2001, cu declarația vamală nr. I, înregistrată la Biroul Vamal Dornești, S.C.S.R.L. a importat din Germania o remorcă utilitară camion, marca, serie șasiu, an fabricație 1992, greutate în sarcina maximă 24.000 kg., încadrare tarifară 87163980, în valoare de 2500 mărci germane.

Organele vamale menționează că pentru bunul în cauză a beneficiat de scutire de la plata drepturilor vamale de import, în baza prevederilor art. 21 din Legea nr. 133/1999 privind stimularea întreprinzătorilor privați pentru înființarea și dezvoltarea întreprinderilor mici și mijlocii cu modificările și completările ulterioare.

La data de 26.05.2002, cu factura fiscală nr., S.C.S.R.L. înstrăinează remorca importată către S.C.S.R.L. Suceava, încălcând astfel dispozițiile art. 71 al Codului Vamal al României aprobat prin Legea nr. 141/1997.

Drepturile vamale datorate de către importator, au fost stabilite în baza art. 148 din Codul Vamal al României la data de 26.05.2005, dată la care a fost emisă factura de vânzare-cumpărare și s-au avut în vedere valoarea în vamă prevăzută de O.M.F. nr. 687/2001, cursul de schimb leu/euro valabil în ziua de 26.05.2002, precum și nivelul taxelor vamale potrivit Tarifului Vamal de Import al României pe anul 2002.

Prin procesul -verbal de control s-a stabilit că societatea datorează bugetului de stat suma delei din carelei taxe vamale șilei taxă pe valoarea adăugată.

Organele vamale au stabilit că, pentru neachitarea la scadență de către debitor a obligațiilor de plată, în conformitate cu prevederile art. 114 alin.(1), art. 115 alin.(2), lit. a și art. 120 alin. (1) din O.G. nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, S.C.S.R.L. datorează dobânzi și penalități de întârziere în sumă totală delei din care:lei dobânzi aferente taxelor vamale,lei penalități aferente taxelor vamale,lei dobânzi aferente taxei pe valoarea adăugată șilei penalități aferente taxei pe valoare adăugată.

III. Din analiza documentelor existente la dosarul cauzei și având în vedere motivațiile petentei, în raport cu actele normative în vigoare pentru perioada verificată, s-au reținut următoarele:

1. Cu privire la suma delei, reprezentând drepturi vamale calculate de autoritatea vamală în sarcina S.C.S.R.L. Suceava, cauza supusă soluționării este dacă petenta datorează bugetului de stat această sumă, în condițiile în care nu a utilizat bunul importat pentru dezvoltarea activității proprii și l-a vândut unei alte firme.

În fapt, organele de control din cadrul Direcției Regionale Vamale Iași, cu ocazia verificării efectuate la S.C.S.R.L., au constatat că remorca marca importată la de 16.11.2001 cu declarația vamală de import nr. I, încadrată la poziția tarifară 87163980, pentru care societatea a beneficiat de facilitățile fiscale prevăzute de art.21 din Legea nr. 133/1999 privind stimularea întreprinzătorilor privați pentru înființarea și dezvoltarea întreprinderilor mici și mijlocii, completată prin Legea 415/2001, nu a fost utilizată în scopul declarat, respectiv producție proprie, ci a înstrăinat bunul către S.C.S.R.L. Suceava. Ca urmare a nerespectării condiției de utilizare a mărfurilor importate pentru destinația declarată, organele vamale au calculat o datorie vamală în sumă totală delei, din carelei taxe vamale șilei taxă pe valoarea adăugată.

În drept, în ceea ce privește scutirea de la plata drepturilor vamale de import, la art. 21¹ din Legea nr. 133 /1999 privind stimularea întreprinzătorilor privați pentru înființarea și dezvoltarea întreprinderilor mici și mijlocii, completată prin Legea nr. 415/2001, se precizează:

„Art. 21¹-Întreprinderile mici și mijlocii sunt scutite de la plata taxelor vamale pentru importul de mașini, instalații, echipamente industriale, instrumente, aparate și know-how, care se regăsesc la cap. 84, 85 și 87, cu excepția autoturismelor, și la cap. 90 din Tariful vamal de import al României, achiziționate în vederea dezvoltării activității proprii de producție și servicii.”

În legătură cu aplicarea acestui articol, pct. 14 din Normele metodologice de aplicare a Legii nr. 133/1999, aprobate prin H.G. nr. 244/2001, se stipulează:

„(14)- Scutirile de la plata taxelor vamale pentru mașinile care se importă în vederea dezvoltării activității proprii de producție se acordă pe baza unei declarații pe propria răspundere semnată de reprezentantul legal.”

Din textele de lege prezentate se reține că întreprinderile mici și mijlocii sunt scutite de la plata taxelor vamale pentru importul de mașini care se regăsesc la capitolul 87 din Tariful Vamal de import al României, achiziționate în vederea dezvoltării activității proprii de producție și servicii.

În ceea ce privește obligațiile importatorului și stabilirea drepturilor de import, în cazul în care mărfurile primesc o altă destinație, sunt aplicabile prevederile:

art. 71 din Codul Vamal al României aprobat prin Legea 141/1997 și ale art. 394 alin.(2) din Regulamentul de aplicare a Codului Vamal al României aprobat prin H.G. nr.1114/2001, care precizează:

„Art.71-Importatorii sau beneficiarii importului de mărfuri destinate unei anumite utilizări, în cazul în care, ulterior declarației vamale, schimbă utilizarea mărfurilor sunt obligați să înștiințeze înainte autoritatea vamală care va aplica regimul tarifar vamal noii utilizări”

și ale art. 394 alin.(2) din Regulamentul de aplicare a Codului Vamal al României aprobat prin H.G. nr.1114/2001 care stipulează:

„Art. 394-(2)- În cazul în care mărfurile urmează să fie utilizate în alte scopuri decât destinația declarată sau autoritatea vamală constată că au fost utilizate în alte scopuri, sunt aplicabile prevederile art. 71 din Codul vamal al României aprobat prin Legea nr. 141/1997.Elementele de taxare în baza cărora se calculează drepturile de import sunt cele în vigoare la data schimbării destinației, valoarea în vamă fiind cea declarată la data importului. ”

Așa după cum se prevede la art. 148 din Codul Vamal al României, aprobat prin Legea nr. 141/1997:

„Cuantumul drepturilor de import se stabilește pe baza elementelor de taxare din momentul nașterii datoriei vamale. Momentul luat în considerare pentru stabilirea elementelor de taxare proprii mărfurilor în cauză este acela în care autoritatea vamală constată că mărfurile se află într-o situație care face să se nască o datorie vamală. ”

Din textele de lege citate mai sus se reține că scutirile de la plata taxelor vamale se acordă pentru importul anumitor bunuri pe baza unei declarații pe propria răspundere dată de către importator referitor la destinația bunului importat. În cazul în care importatorul, ulterior declarației vamale, schimbă destinația bunului acesta are obligația de a anunța autoritatea vamală care va aplica regimul tarifar vamal corespunzător noii utilizări .

Taxele vamale vor fi calculate în baza elementelor de taxare valabile la data nașterii datoriei vamale. Datoria vamală ia naștere în momentul schimbării destinației bunului importat, respectiv vânzarea lui unei alte societăți.

Așa după cum rezultă din documentele existente la dosarul cauzei, S.C.S.R.L. a solicitat prin declarația vamală de import nr. I din 16.11.2001, ca remorca utilitară camion, marca, serie șasiu, să fie încadrată în regim vamal de scutire a drepturilor de import, în baza Legii nr. 133/1999 privind stimularea întreprinzătorilor privați pentru înființarea și dezvoltarea întreprinderilor mici și mijlocii, aceasta urmând să fie utilizată în vederea dezvoltării activității proprii.

Din documentele existente la dosarul cauzei se reține că societatea contestatoare, cu factura nr. din 26.05.2002, a vândut bunul în cauză unei alte societăți.

De asemenea, se reține că petenta nu a anunțat autoritatea vamală pentru calcularea

drepturilor de import.

Astfel că, organele vamale, constatând că societatea a schimbat destinația bunului, prin procesul - verbal atacat au calculat taxele vamale și taxa pe valoarea adăugată aferente la data vânzării bunului.

În conformitate cu actele normative citate, pentru neîndeplinirea condiției de utilizare a remorcii marca pentru destinația declarată, respectiv, dezvoltarea activității proprii, organele vamale în mod legal au calculat drepturi vamale pentru bunul importat de S.C.S.R.L. și în consecință, urmează să fie respinsă contestația pentru acest capăt de cerere, ca neîntemeiată.

2. Referitor la suma delei, reprezentândlei dobânzi aferente taxelor vamale,lei penalități aferente taxelor vamale,lei dobânzi aferente taxei pe valoarea adăugată șilei penalități aferente taxei pe valoarea adăugată, stabilite suplimentar de către inspectorii din cadrul Direcției Regionale Vamale Iași prin procesul -verbal de control.

În fapt, organele vamale au calculat pentru neplata în termen a drepturilor vamale, dobânzi și penalități în sumă totală delei, pentru perioada iunie 2002-iunie 2005.

În drept, în speță sunt aplicabile:

art.13¹ din O.G. nr. 11/1996 privind executarea creanțelor bugetare modificată prin O.G. nr.26/2001, aplicabile până la data de 31.12.2002, care stipulează:

„ART. 13¹

Plata cu întârziere a impozitelor, taxelor, contribuțiilor și a altor venituri bugetare, cu excepția majorărilor de întârziere, a penalităților și a amenzilor, se sancționează cu o penalitate de întârziere de 0.5% pentru fiecare lună și/sau pentru fiecare fracțiune de lună de întârziere, începând cu data de întâi a lunii următoare celei în care acestea aveau termene de plată".

art. 12, 13 și 14 din Ordonanța nr. 61/2002, privind colectarea creanțelor bugetare , aplicabil începând cu data de 01.01.2003, care stipulează:

Art. 12

„Pentru neachitarea la termenul scadent a obligațiilor bugetare debitorii datorează dobânzi și penalități de întârziere[...]"

Art. 13

„(1) Dobânzile se calculează pentru fiecare zi, începând cu ziua imediat următoare scadenței obligației bugetare și până la data stingerii sumei datorate inclusiv[...]"

Art. 14

„(1) Plata cu întârziere a impozitelor, taxelor, contribuțiilor și a altor obligații bugetare, cu excepția dobânzilor, penalităților de orice fel și a amenzilor, se sancționează cu o penalitate de întârziere de 0.5% pentru fiecare lună și/sau pentru fiecare fracțiune de lună de întârziere, începând cu data de întâi a lunii următoare celei în care acestea aveau termen de plată[...]"

art. 114, 115 și 120 din O.G. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, aplicabilă începând cu data de 1.01.2004, care stipulează:

Art. 114

„ (1) Pentru neachitarea la termenul de scadență de către debitor a obligațiilor de plată, se datorează după acest termen dobânzi și penalități de întârziere[...]”

Art. 115

„Dobânzile se calculează pentru fiecare zi, începând cu ziua imediat următoare termenului de scadență și până la data stingerii sumei datorate inclusiv.[...]”

a) pentru diferențele de impozite și taxe, stabilite de organele competente, dobânzile se datorează începând cu ziua imediat următoare scadenței impozitului sau taxei, pentru care s-a stabilit diferența, până la data stingerii acesteia inclusiv.”

Art. 120

„ (1) Plata cu întârziere a obligațiilor fiscale se sancționează cu o penalitate de întârziere de 0.5% pentru fiecare lună și/sau pentru fiecare fracțiune de lună de întârziere, începând cu data de întâi a lunii următoare scadenței acestora inclusiv. ”

Față de prevederile legale citate, se constată că dobânzile și penalitățile de întârziere în sumă totală delei au fost stabilite în mod legal de către autoritățile vamale, aceasta reprezentând o măsură accesorie în raport cu debitul, conform principiului de drept „ *accessorium sequitur principale*”, motiv pentru care urmează să se respingă contestația pentru acest capăt de cerere.

Având în vedere că nu se contestă modul de calcul al acestora, iar pentru drepturile vamale care au generat aceste dobânzi contestația a fost respinsă, urmează a se respinge contestația și pentru acest capăt de cerere.

Pentru considerentele prezentate în conținutul deciziei și în temeiul prevederilor art. 21¹ din Legea nr. 133/1999 privind stimularea întreprinzătorilor privați pentru înființarea și dezvoltarea întreprinderilor mici și mijlocii, completată prin Legea nr. 415/2001, pct. 14 din Normele de aplicare a Legii 133/1999 aprobate prin H.G. nr. 244/2001, art.71 și 148 din Codul Vamal al României aprobat prin Legea 141/1997, art. 394 alin.2 din Regulamentul de aplicare a Codului Vamal aprobat prin H.G. nr. 1114/2001, art.13¹ din O.G. nr.11/1996 privind executarea creanțelor bugetare modificată prin O.G. nr. 26/2001, art. 12, 13 și 14 din Ordonanța nr. 61/2002, privind colectarea creanțelor bugetare, art. 114, 115 și 120 din O.G. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, se:

DECIDE:

Respingerea contestației formulate de **S.C.S.R.L.** din localitatea, împotriva procesului - verbal de control nr./08.06.2005, întocmit de Direcția Regională Vamală Iași privind **suma de lei**, reprezentând:lei taxe vamale,lei dobânzi aferente taxelor vamale,lei penalități aferente taxelor vamale,lei taxa pe valoarea ad

ăugată,lei dobânzi aferente T.V.A. șilei penalități aferente T.V.A., **ca neîntemeiată.**

Prezenta decizie poate fi atacată la Tribunalul Suceava, în termen de 6 luni de la data comunicării, conform procedurii legale.